

JAKÉ BUDOU DNY PŘÍŠTÍ?

VSTUPNÍ SLOVA

Milost Pána Ježíše Krista, láska Boží, dar a přítomnost Ducha

svatého se všemi námi!

Amen

Milujícím Boha všechny věci napomáhají k dobrému. (Ř 8, 28)

PÍSEŇ č. 96 Píseň novou Pánu zpívejte

MODLITBA

Hospodine, svatý Bože, ty jsi tu byl dříve než kdokoli z nás. Ty tu budeš, i když my tu nebudeme. Ty budeš, až nebude žádné teď a tedy. Ty – věříme – nás nepatrné však právě teď a tady provázíš a na každém z nás ti záleží. Pane, často možná dobře nerozumíme tomu, co nás potkává, a proto se tebe ptáme: co máme dělat? Co máme přijmout s odevzdaností, co přijmout s vděčností, čemu vzdorovat, proti čemu bojovat? Co je darem a dobrou příležitostí, a co je pokušením a léčkou? Prosíme, provázej nás na našich cestách a povzbuzuj nás k tomu, abychom hledali a činili, co bude dobré pro nás i pro celé tvé stvoření.

Amen

ČTENÍ PÍSMATA SVATÉHO

První čtení Písma svatého je z Evangelia podle Matouše, 13. kapitoly, od 1. do 23. verše:

Toho dne vyšel Ježíš z domu a posadil se u moře. Shromáždil se k němu...

PÍSEŇ Svítá č. 286 Rok za rokem (nebo EZ č. 438 Přišli jsme, ó Ježíši)

KÁZÁNÍ

Druhé biblické čtení, které je i základem kázání, je ze starozákonní knihy Kazatel, 7. kapitoly, od 8. do 14. verše:

Lepší je zakončení věci než její počátek, lepší je trpělivost nežli povýšenost...

Jaké budou dny příští? Dobré či zlé? S největší pravděpodobností namíchané. Většinou nás během roku zastihne obojí, sladké s hořkým se smísí, řekl by Komenský. Spíše se ptáme, zajímá nás, v jakém poměru budou namíchaný. Anebo: Jak moc budou dobré? Jak moc budou zlé? Jak nám v nich bude? Jak ty špatné uneseme? S kým budeme sdílet dny dobré a o koho se budeme moci opřít v těch zlých?

Kazatel jako by se chtěl už přenést na konec těch časů. Je lepší to mít za sebou a ohlížet se, pokud možno vděčně, než být na počátku a dělat si plány. Marně snít, dělat si iluze, sliby či předsevzetí anebo podléhat zbytečným strachům. Jenže – co máme dělat, když prostě na začátku jsme. Starý rok končí a nový začíná. Tak se těm představám, co bude a co nás čeká, těžko ubráníme.

Je určitě dobré si vzít k srdci: nestěžuj si, nehořekuj. Jistěže pláč je povolen a nářek při ztrátě, zvláště člověka blízkého, je přirozený. Ale sebelítost nikam nevede, ničemu nepomáhá, ducha neposílí. V sebelítosti se mohu tak leda utopit.

Dále Kazatel radí: „Neptej se, čím to je, že dny dřívější byly lepší než tyto.“ Kazatel neuvádí žádné důvody, proč se neptat. Snad je každému jasné, že dny dřívější se nám tak jeví. Bejvávalo. Včera bylo lépe, protože jsme byli mladší. Anebo také proto, že naše mysl má schopnost nepříjemné věci vytěšňovat. Takže vlastně nejsme schopni dny dřívější a současné porovnávat. Anebo – i kdyby dny dřívější byly opravdu lepší, taková nostalgie podobně jako hořekování brání zdravému pohledu na dnešek a bere chuť čelit současným a budoucím nesnázím a překážkám s odvahou a nadějí.

Naděje! Je naděje klíčová? S nadějí hledět do budoucna. Optimisticky? Biblická naděje není totéž, co optimistické „zítra bude líp“. Tomu by se Kazatel nejspíš vysmál. Protože budoucnost nedržíme v rukou. Laciné naděje zaslepují – ani nejsou hodny toho jména, nejsou to naděje, jsou to pouhé iluze. Šířit kolem sebe takový optimismus, že zítra bude líp, je známkou nemístné povýšenosti.

Co tedy ta biblická naděje? Budoucnost nemáme v rukou. Budoucnost je Boží. Jenže z toho si nemůžeme jednoduše odvodit, že zítra bude líp. Protože naše „líp“ se od Božích cest může hodně lišit.

Boží budoucnost není lacině chlácholivá, útěšná, nýbrž je provokativní, burcující, inspirující. Tam, kde nám Bible nabídne pohled do Boží budoucnosti, dává nám především motivaci, povzbuzení a inspiraci k tomu, co a jak dělat, podle čeho se řídit, na čem záleží. Kazatel mluví o tom, že moudrost je dobrá, užitečná těm, kdo vidí slunce. Slunce snad vidí všichni, ne? A zároveň se nikdo nedokáže do slunce podívat. Že by to bylo přirovnání? Že by Kazatel měl na mysli slunce jako obraz Hospodina, Boha, který přebývá v „nepřístupném světle“ (1Tm 6, 16)? Pak by moudrost byla jen jiným slovem pro pokoru... Moudré je nechat si odstup od vlastních představ o tom, co je to „líp“.

Kazatel překvapuje otázkou: Kdo může narovnat, co Bůh zkřivil? Čekali bychom to naopak – Bůh narovnává a člověk jeho dílo nemůže pokřivit. Nemůže deformovat, pokazit, co je Boží, svaté, věčné. Tak tomu věříme. (I kdyby vše bylo lží prosáklé a i my sami sobě lhali, přece pravda zůstane pravdou...) Kazatel to říká naopak schválně; rovné a křivé zaměňuje, abychom nebrali jako samozřejmost to, co nám se jeví rovné. Abychom nečekali, že Pán Bůh bude dělat, co je to správné a rovné podle nás. Podle toho, co by nám vyhovovalo. Jenže ono to může být úplně jinak. Bůh nás nepřenesse do lepších časů a nevyhoví našim snům a představám. Bude asi vždycky svůj...

Když přemýšlíme o (Boží) budoucnosti, o naději, která je s ním spojená, vybaví se nám a může nám pomoci Ježíšovo podobenství o rozsévači, jak jsme je slyšeli v prvním čtení. Slovo Boží se zasévá pro budoucnost. Ta setba je dobrá a na konci bude dobrý užitek. Jenže mezi setbou a sklizní se odehraje celá škála rozmanitých zápasů. A žádný člověk nestojí mimo. Třeba zrovna zítra na nás bude pálit slunce a kolem nás bude vyrůstat trní... Podobenství nám jakoby z nadhledu dává zahlédnout celek, vidět dobrý základ i radostný výsledek, ale každý z nás si bude muset prožít zápas proti pokušení, únavě, lenosti. Jak dlouhý, jak obtížný, jak bolestný?

V časech, které jsou před námi, budou nejspíš přicházet dny dobré i zlé, budeme nejspíše zažívat věci radostné i tíživé. Co s tím? Kazatel řekne: „V den dobrý užívej dobra a v den zlý si uvědom, že ten i onen učinil Bůh proto, aby se člověk nedozvěděl, co bude po něm.“ Užívej dobra – všimni si, když přijde dobrý den, že máš dobrý den, vychutnej si ho a nemysli, že dřívější dny byly lepší! A ty zlé dny přijmi jako výzvu – jít do toho s trpělivostí a důvěrou, aniž bychom mohli všemu rozumět, aniž bychom věděli, kdy a jak věci dospějí ke svému dobrému cíli.

Amen

MODLITBA

Pane Ježíši Kriste, daruj nám svého Ducha naděje, pokory, odvahy a trpělivosti! Amen

PÍSEŇ č. 582 Toužíme v lásce žítí stále

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Pane, prosíme za všechny lidi, za celý svět: daruj nám naději bez falešných iluzí! Daruj nám moudrost, abychom nepodléhali laciným slibům, sobeckým očekáváním. Daruj nám lásku a vnímavost pro slabé, odstrčené, malomyslné. Daruj nám odvahu a sílu čelit aroganci moci a zastávat se pravdy a spravedlnosti. Prosíme za náš sbor a církvev, za naši obec a zemi, za svět prosáklý utrpením, za svět toužící po pokoji.

K tobě společně voláme: Otče náš...

Amen

POSLÁNÍ

Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se! Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko. Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. A pokoj Boží, převyšující každé pomýšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši. Konečně, bratři, přemýšlejte o všem, co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté, cokoli je hodné lásky, co má dobrou pověst, co se považuje za ctnost a co sklízí pochvalu. Čemu jste se u mne naučili, co jste přijali a uslyšeli i spatřili, co číňte. A Bůh pokoje bude s vámi. (F 4, 4–9)

POŽEHNÁNÍ

Hospodin tě požehná a ochrání tě, Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv, Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen

PÍSEŇ č. 534 Ó Bože, spáso zašlých dob

(Čtené kázání ze Sbírkky kázání, Pavel Pokorný)